

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 37. Oratio Pontificis hanc in rem ad Sacrum Purpuratorum Collegium habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

Sæc. XVII. „mias, sanctasque ejus virtutes im-
 A. C. 1693. „pensissime amplector; ita persuasum
 „quoque habeo, nihil passuram desi-
 „derari, quo ejus paternam in me
 „charitatem magis magisque experiar.
 „Precor interim Deum, ut Sanctita-
 „tem Vestram quamplurimis annis, &
 „felicissimam conservet.„

§. XXXVII.

*Oratio Pontificis hanc in rem ad
 Sacrum Purpuratorum
 Collegium.*

*Vid. t. 65.
 §. 2. p. 16.*

Adimpletis hisce conditionibus sum-
 mus Pontifex gravibus oppido ver-
 bis Franciæ Præsules hortabatur, ut
 deinceps Ecclesiæ Canones, & Lug-
 dunensis Concilii decreta contra Rega-
 lia magis religioso cultu venerari, ni-
 hilque in Sedis Apostolicæ præjudi-
 cium, ac jurium violationem decernerent
 velint: sua vero ex parte statuit Pon-
 tifex, ut Episcopis, qui præfatæ de-
 clarationi non subscripserant, ac de-
 mum etiam illis, qui eam suo calculo
 approbarunt, ad Ecclesiarum regimen
 admittere velit: Hanc ergo suam men-
 tem habita ad Sacrum Collegium ora-
 tione in publico Patrum Senatu die
 vigesima sexta Octobris his verbis
 declaravit.

Veni-

*Venerabiles Fratres.*Sæc. XVII.
A. C. 1693.

„Jam diu est, quod plurimas floren-
 „tissimi Gallix Regni Ecclesias Pasto-
 „ribus viduatas, intimo cordis affectu
 „mifereamur: Ex quo vero divinæ Bo-
 „nitati placuit ad præcelsum hoc Apo-
 „stolici muneris culmen, & ad sollici-
 „tudinem omnium Ecclesiarum humili-
 „tatem Nostram vocare, deplorabili
 „sane tot animarum periculo consulere
 „dies, noctesque assidue cogitamus.
 „Tandem cum pro gravissima rerum,
 „ac temporum difficultate non alia
 „æquior hæctenus occurrerit ratio huic
 „necessitati prospiciendi, de complu-
 „rium Fraternitatum Vestrarum Con-
 „silio in eam Sententiam ivimus, ut
 „ex eorum numero, quos Nobis cha-
 „rissimus in Christo Filius Noster Lu-
 „dovicus Francorum Rex Christianissi-
 „mus nominavit, illos duntaxat, qui
 „satis notis Cleri Gallicani Comitibus
 „Anno 1682. habitis non interfuere,
 „nec inibi gestis merito ab hac sancta
 „Sede reprobatis, ullatenus assensere,
 „quosque non modo ab ea labe immu-
 „nes, sed & alioquin idoneos legiti-
 „mis documentis fore constiterit, ad
 „Ecclesiarum regimen admitteremus.
 „At vero, quoniam eorum aliqui iis
 „Ecclesiis præficiendi erunt, quibus
 „ipsum

Sæc. XVII. „ipsum Regaliæ onus non ita pridem
 A. C. 1693. „invectum fuit, ne ulla unquam ex
 „hac nostra nominatorum admiffione
 „fufpicio oriri poffit probatæ a Nobis
 „feu diffimulatæ faltem ejusdem Re-
 „galix fervitutis, iis omnibus, qui
 „præfatis Ecclefiis, quæ ejusmodi o-
 „neri obnoxix vere non funt, præfi-
 „cientur, pro commiffi Nobis Pastora-
 „lis Officii debito, noftræ non minus,
 „quam ipforum Confcientiæ confulen-
 „tes, ferio injungemus, ut memores
 „Sanctionis œcumenici Concilii Lug-
 „dunenfis, pœnarumque ab eo inflicta-
 „rum, ipfi Regaliæ nullatenus confen-
 „tiant, fed ab iis omnibus abftineant,
 „unde illius ufus admiffus quoque modo
 „videri poffet, donec plenius graviffi-
 „ma hac de re judicium ad Apoftoli-
 „cam fedem fuo jure pertinens, & le-
 „gitime interpofita nonnullorum appel-
 „latione delatum, quod Nobis inte-
 „grum refervamus, fuo tempore, fi
 „opus fuerit, proferatur: Ceterum de
 „eximia ejusdem Christianiffimi Regis
 „pietate, filialique in hanc fanctam fe-
 „dem obfervantia plene confidimus,
 „ipfum omnino facturum, ut, quemad-
 „modum pluries fperare Nos fecit, re-
 „gium edictum, quo in præfatis Co-
 „mittis edita de poteflate Ecclefiaftica
 „declaratio firmabatur, viribus & effecta

„V2.

„vacuum re ipsa ab omnibus habeatur, Sæc. XVII.
 „Nostræque erga Majestatem suam A. C. 1693.
 „paternæ Charitatis, quinimo & causæ
 „ipsius justitiæ daturum, ut nihil
 „Nobis imposterum etiam quoad uni-
 „versum Regaliæ negotium desideran-
 „dum super sit, qua de re ipsam hortari,
 „admonere, atque etiam in Domino
 „obsecrare non desistimus. „

„Quæ omnia Vobis imprimis Vene-
 „rabiles fratres innotescere dignum du-
 „ximus, qui tanto Religionis ardore
 „ac pietatis merito humilitati nostræ
 „in universalis Ecclesiæ regimine assi-
 „stitis, ut vel inde agnoscatis, nihil
 „Nos ab Ecclesiasticæ libertatis, atque
 „hujus sanctæ Sedis auctoritatis tuen-
 „dæ proposito deflectere, sed Roma-
 „norum Pontificum Prædecessorum
 „Nostrorum, ac præcipue felicis re-
 „cordationis Innocentii undecimi, &
 „Alexandri octavi super præmissis e-
 „ditis literis constanter inhærere, at-
 „que ad extremum usque vitæ Spiri-
 „tum adjuvante Domino inhæsurus,
 „ut creditam Nobis Pontificiæ pote-
 „statis plenitudinem illibatam serve-
 „mus, & immaculatam hæreditatem,
 „uti a Domino accepimus, Successori-
 „bus relinquamus. „

His prolatis de Franciæ Præsuli-
 bus loquens testabatur, eos de gestis

Sæc. XVII. *hujusmodi vehementer quidem & supra omne*
 A. C. 1693. *id quod dici potest, ex corde dolere, ac decla-*
 rasse, quod quæcunque in prædictis comitiis
 siue circa Ecclesiasticam potestatem & Pon-
 tificiam authoritatem decreta, siue in præ-
 judicium jurium earundem Ecclesiarum de-
 liberata, pro non decretis nec deliberatis
 haberent & habenda esse velint, serio in-
 super spondentes, se ita in posterum gestu-
 ros, ut nihil penitus de vera eorum ergo
 Sanctam sedem obedientia ac debito pro ju-
 ribus ipsarum Ecclesiarum defendendis Zelo
 desiderandum supersit. Insuper in eodem
 Senatu testatus est Pontifex, quod a
 Rege quoque Christianissimo Ludovico XIV,
 suis literis certior fuisset redditus, eum nu-
 perrime regium suum edictum, quo in his
 comitiis Cleri Gallicani edita de potestate
 Ecclesiastica declaratio firmabatur, ita ha-
 beri iussisse, ut neminem ad illius observan-
 tiam teneri perspectum sit ac exploratum.

Ita demum tam diuturnæ, & ma-
 xima utrinque contentione agitæ liti
 finis impositus est, hacque palinodia
 læsa Pontificis auctoritas reparata fuit,
 salvo etiam Episcoporum decore, qui-
 bus nil magis gloriosum, quam veri-
 tati cedere; in errorem enim incidisse,
 naturæ fuit, diluisse virtutis (*) nihilomi-
 nus ex Gallis nonnulli hanc senten-
 tiæ

(*) S. Greg. hom. 26. in Evang.

tiæ Gallicanæ revocationem flocci habent, eoquod non ab ipso Clero *in corpore*, sed duntaxat a quibusdam Episcopis separatim facta fuisset, & Parlamentum Parisinum semper immoto studio hisce quatuor articulis institisset, necnon illi tam in thesibus, quam libris aliisque occasionibus etiam vivente Ludovico XIV propugnati fuissent, imo idem Rex adeo non huic doctrinæ sua revocatione nuntium mittere intenderit, ut etiam Bossueto Meldensi Episcopo Cleri declarationem contra Ultramontanos defendere injunxerit: Ergone tam manifesta revocatione Rex, Clerusque summum Pontificem non nisi ludificare intenderunt? hæc, an in Regis Clerique honorem cedant, viderint Galli: Ergone triginta septem Episcopi (*), qui suæ revocationi subscripti leguntur, minoris sunt auctoritatis, quam triginta quatuor illi Præfules, qui declarationem approbarunt, nec hucusque Ecclesia comitiis Cleri Gallicani attribuit Synodi auctoritatem, nec etiam ceteri Episcopi contra horum palinodiam tum reclamarunt.

G 5

Esto,

(*) In Gallia exstant octodecim Archiepiscopatus, & centum duodecim Episcopi, ex quibus tamen vix quarta pars ad comitia confluit.

Sæc. XVII.
A. C. 1693.

Sæc. XVII. Esto, quod *postea* aliqui has sententias
 A. C. 1693 secuti sint, semper tamen verum est,
 eas a Rege & Clero fuisse revocatas,
 & ab omnibus saltem silentio, tacitoque
 consensu hanc revocationem approba-
 tam fuisse, nec Parlamenti auctoritas
 in rebus Sacris Episcoporum sententiæ
 ac iudicio prævalebit, nec quorundam
 Præfulum propositiones Ecclesiæ au-
 thoritatem sibi vendicabunt, utpote
 quæ ortum habuere in privato con-
 ventu, in quo Parlamenti imperium
 præfedit, terror suffragium tulit, adu-
 latio decidit, & complacendi studium
 subscripsit.

§. XXXVIII.

*Novæ contentiones in Sinis inter
Missionarios.*

Vid. supra
 l. 201. §. 66.
 p. 219. t. 61.
 & tom. 62.
 l. 203 §. 118.
 pag. 384.

Restituta in Galliis pace ac concordia,
 acrior inter Sinenses Missionarios
 recruduit contentio circa ritus, quos
 Innocentius X. Papa jam anno hujus
 sæculi quadragesimo quinto tanquam
 superstitiosos, & Idololatricos dam-
 naverat: nunquam vero Jesuitæ hoc
 Papæ decretum executioni dederunt,
 sed per P. Martinium controversos ri-
 tus tam innoxie depinxere, ut Ale-
 xander VII. juxta exposita contrariam
 ederet decisionem, quin tamen Inno-
 centii